

TÍMÁR Máté író, költő, szerkesztő

(Endrőd, 1922. november 21. – Budapest, 1999. május 8.) **Sz:** Timár Máté földműves, Papp Mária. **H:** elvált (nős volt 1972-1984-ig). **Gy:** Máté-Áron 1976 Illés 1977-1994. **T:** polgári iskoláit Endrődön végezte, a Szeghalmi Péter András Gimnáziumban érettségizett. Egyetemi tanulmányokat folytatott a Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi karán 1942-től. Tanulmányait a 2. világháború és a hosszú orosz fogság miatt nem tudta befejezni. **É:** 1951-1955 könyvelő, gondnok. 1955-1956 előadó a Földművelésügyi Minisztériumban. Letartóztatják, elítélik 1956-ban. 1957-1961 ügyintéző és egy üzemi lap szerkesztője. 1968-tól 1982-ig Lapkiadó Vállalat főszerkesztője, majd nyugdíjba vonult. Írói pályáját 1958-ban kezdte, első műve: Majoros Ádám krónikája. Műveiben felelevenedik a szülőföld Endrőd élete mindennapjai. Mind novelláiban, mind regényeiben mindvégig vállalja eredetileg kialakított stílusát, formavilágát, nem kísérletezik a modern próza formáival, feladatának szűkebb környezete minél alaposabb bemutatását, realista megörökítését tartja. Szívesen él az anekdota eszközével, színesen, ízesen, egyre árnyaltabb nyelvi gazdagsággal idézi elénk a mai vidék jellegzetes figuráit, bonyolult kapcsolatait. **M:** Majoros Ádám krónikája, r., 1958; Hajnal hasad, r., 1960; Száz tí hossza, elb., 1962; Karcsi, a csicskás, r. 1961; Asszonycsere, elb., 1962; A Jövendő tavaszán, útinapló, 1962; Szőrtarisznya, 1963; Élet a küszöb fölött, színmű, 1964; Hogy a világ előre menjen, elb., 1966; Késő virradat, r., 1967; Eleven parázs, elb., 1968; Ítéletidő, r., 1969; Hadiérettségi, r, 1970; ...és azután a tizenhetedik napon, r., 1971; Talponálló szerelem, elb., 1972; Hazai harangszó, elb., 1979; Hét marék zsarát, elb., 1981; Nagy vizeknek sodra, elb., 1984; Az első eltávozás, elb., 1985; Az Isten széke alatt, ksr., 1988; Amikor a szerelem véget ér, elb., 1994; Napáldozatja előtt, r., 1994; ...és a Berettyó folyik tovább...,r., 1995; Lélekváltság, v., 1996; Utószüret, v., 1997; Ámen...Ámen...v., történetek, 1998; **Ct:** Rendszeresen írt az Új Ember, Keresztény Élet c. lapokban. A Városunk, Gyomaendrőd c. folyóiratban annak alapítása óta (1994) rendszeresen publikált elbeszéléseket, verseket. **Dk:** SZOT-díj 1959; József Attila-díj 1962; Kiváló Munkáért 1974, 1980, 1984, 1986; Az MR Nívódíja 1975; A Lapkiadó Vállalat Nívódíja 1981; 56-os Emléklap 1991; Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt 1986, 1993; Gyomaendrőd díszpolgára 1996. 1990-től haláláig az Endrődiek Baráti Köre elnöke. **I:** Timár Máté bibliográfia /Fehér József; Ember az ember, míg álmodik / M. Kondor Viktória = Városunk, 1997. november; Békés krónikását köszöntjük/ Vaszkó Tamás = Békés Megyei Hírlap, 1997. november 22; Tamás Áron Emlékkönyv / Lovas Ildikó = Szabad Föld, 1997. október 28; Egy rendkívüli ember / Hovanyecz László = Népszabadság, 1997. december 12; Tamási Áron Emlékkönyv / Cs. Bodnár Ildikó = MagyarTanítás, 1998. január; Tamási Áron, a virrasztó / Csengő Zoltán = Magyar Fórum, 1998. június 4. **Online:** hgyvk.hu/Adatbázis/Személyek/Tímár Máté. **E:** Hamvait az endrődi szarvasvégi temető őrzi. Halála után fia Áron, személyes tárgyaiból, könyveiből válogatott gyűjteményt adományozott az Endrődi Tájháznak. Halálának 10. évfordulóján, 2009. május 9-én az endrődi könyvtár felvette a Timár Máté Fiókkönyvtár nevet, amit a fiókkönyvtár megszűnéséig, 2013. január 18-ig viselt. Az endrődi ligetben 2001. június 17-én, az iskola előtt felavatták Timár Máté szobrát. Utolsó elnöki beszédét tartva 1998-ban az Endrődiek Baráti Körének találkozásán ezzel a Mikes Kelemen-i gondolattal vallott szülőföldjéről: „Én úgy szerettem Rodostót, hogy el nem feledhetem Zágont...és amikor meglátjuk a templomtornyot, amelyből csak egy van a világon, melegség önt el bennünket...”